

ד"ר אברהם שטינברג

מחלת ה-AIDS — היבטים רפואיים, מוסריים והלכתיים

נתונים ועובדות

תיסמונת הכשל החיסוני הנרכש Acquired Immunodeficiency = AIDS
 Syndrome נגרמת ע"י נגיף מקבוצת ה-Retroviruses, הנקרא:
 HIV = Human Immuno-deficiency Virus

יש להבדיל בין שלשה שלבים עיקריים של מחלת האיידס:
 א. זיהום חבוי, כשהחולה הוא נשא של המחלה, היינו אדם שהנגיף חדר לגופו
 ונמצא בתקופת דגירה, ללא סימני המחלה. תקופה זו יכולה להימשך חודשים עד
 שנים. למרות שאין הנושא חולה, הריהו מסוכן לציבור, בהיותו מפריש את הנגיף,
 ומסוגל להדביק את סביבתו. כיום סבורים שחלק ניכר מהנשאים ייפכו לחולים,
 במשך הזמן. ניתן לגלות את הנשאים באמצעים מעבדתיים ולהתריע בפניהם
 ובפני סביבתם על הסיכון שבהם. היחס המשוער בין חולים לנשאים הוא 1:50.
 ב. תיסמונת הקשורה לאיידס (ARC=AIDS Related Complex) —
 שלב בו קיימים סימני מחלה ברורים, אך לא מלאים, של מחלת האיידס.
 ג. תיסמונת האיידס בביטוייה המלא.

מחלת האיידס פגעה כמעט בכל מדינות העולם. אכן, שכיחותה שונה ממדינה
 למדינה¹. יתר על כן, קיים הבדל מרשים גם בקצב התפשטות וההדבקה בנגיף בין
 מדינות שונות². בארץ נרשמו, עד סוף שנת 1988, 75 חולים ו-393 נשאים³.
 פיזור המחלה מבחינה אטיולוגית היה כדלקמן: 35.5% — הומוסקסואלים;
 14.2% — מזריקי סמים; 7.2% — זונות; 27.8% — חולי הימופיליה; 0.3% —
 — מקבלי עירוויי-דם; 3.0% — ילדים להורים נגועים; והשאר — מסיכה בלתי

1. ראה סיכום עדכני במאמרו של א. מורג, לעיל עמ' 50-72.
 2. ז.ת. הנדזל, צ. בנטואיץ, הרפואה, קיז: 1989, 87.